

козъ силно, што тогй падна на земјѣ тѣ. Андрей врагъ ли бѣше на Радомира?

С. Не не вѣрвамъ го.

От. Какъ! не го повреди, кога го удари, и кога го направи да обикаля?

С. Тѣй, но безъ да ше.

От. Право си разсудилъ: зашто сѣкога трѣбѣ да гледаме мнѣніе то повиче, нежели думи тѣ идѣла та.

18. ДЕРЗНОВЕНІЕ, СОМНЕНІЕ.

От. Слушамъ, че искашь да имашь своѣж мастилница: зашто не ми каза понапредъ?

С. Страхувахсе.

От. Защо се страхуваше.

С. За да се не разсърдишь.

От. Та толко ли малко дерзновеніе имашь къмъ мене?

С. Не знаѣж що е дерзновеніе зато неможѣ ти се обади.

От. Ако вѣрвашь нѣкого че ти е пріятель, и ти дава што поискашь, помага ти, кога то имашь нуждѣ за помоць, на него имашь дерзновеніе. Напр. кога гладувашь, искашь ли хлѣбъ отъ когото и да срѣшнешь по пѣть а?

С. Не, никога не правѣж това.

От. Та отъ кого ще поискашь хлѣбъ?

С. Отъ майка си.

От. Та зашто не отъ чуждитѣ чловѣцы?

С. Защо вѣрвамъ, че нещѣтъ ми да.

От. Та вѣрвашь ли че майка ти ще ти даде?

С. Истина, вѣрвамъ

От. Слѣдовательно ето че имашь къмъ майка си повиче дерзновеніе, нежели камъ други тѣ чловѣцы. А